

Sygn. akt III APa 12/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska (spr.) SSA Barbara Białecka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa D. N.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o wynagrodzenie za pracę i odszkodowanie z tytułu zakazu konkurencji

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 czerwca 2013 r. sygn. akt VII P 18/12

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżony wyrok w punkcie I, II, III i umorzyć postępowanie w sprawie.

SSA Barbara Białecka SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska

III A Pa 12/13

UZASADNIENIE

Powód D. N. wniósł o zasądzenie od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 130.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 108.000 zł od dnia 22 kwietnia 2009 r.,
- od kwoty 4.500 zł od dnia 11 maja 2009 r.,
- od kwoty 4.500 zł od dnia 11 czerwca 2009 r.,
- od kwoty 4.500 zł od dnia 11 lipca 2009 r.,

- od kwoty 4.500 zł od dnia 11 sierpnia 2009 r.,

- od kwoty 4.500 zł od dnia 11 września 2009 r.

oraz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w maksymalnej wysokości, tytułem dodatkowego wynagrodzenia przewidzianego w pkt. 12.9 umowy o pracę z dnia 1 października 2006 r. oraz odszkodowania z tytułu obowiązującego zakazu konkurencji.

W odpowiedzi na pozew (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych kwestionując zasadność dochodzonego żądania oraz obowiązywanie umowy o pracę, na którą powoływał się D. N.. Pozwana wskazała, że od dnia 2 września 2008 r. strony łączył stosunek pracy na podstawie nowej umowy, a nie tej z dnia 1 października 2006 r. Nowa umowa nie zawierała zaś zapisów, na które powód się powołuje.

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił powództwo D. N. oraz zasądził od niego na rzecz pozwanej kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, odstępując od obciążania powoda pozostałymi kosztami sądowymi. Na skutek apelacji powoda Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 29 maja 2012 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VII Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda D. N. kwotę 108.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty (punkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt II), zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.921 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje (punkt III), nakazał pobrać od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 4.101 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych za obie instancje (IV) i nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 4.500 zł (punkt V).

Sąd pierwszej instancji, po przeprowadzeniu wykładni oświadczeń woli stron z dnia 1 września 2008 r. (porozumienia) oraz z dnia 2 września 2008 r. (umowy o pracę) uznał za uzasadnione roszczenie o zapłatę dodatkowego wynagrodzenia na podstawie pkt. 12.9 umowy o pracę z dnia 1 października 2006 r. wraz z ustawowymi odsetkami, a w pozostałym zakresie powództwo jako nieuzasadnione oddalił.

Z wyrokiem tym nie zgodziła się pozwana, która w wywiezionej apelacji wniosła o zmianę jego punktu I, III i IV i oddalenie powództwa.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 11 marca 2014 r. pełnomocnicy stron wyrazili wolę ugodowego zakończenia sporu wskazując, że taką ugodę zawarli już w dniu 10 marca 2014 r., ale z uwagi na brak wzajemnego zaufania stron wnieśli o zawarcie ugody sądowej, która zastąpiłaby uzgodnienia z dnia poprzedniego. Strony uzgodniły treść ugody sądowej, a po jej sporządzeniu na piśmie i odczytaniu podpisały ją.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

W myśl art. 10 k.p.c. w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne, sąd powinien w każdym stanie sprawy dążyć do jej ugodowego załatwienia. Natomiast z przepisu art. 355 § 1 k.p.c. wynika, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wydanie wyroku stało się zbędne. Jeżeli podstawa do umorzenia postępowania zaistniała w postępowaniu odwoławczym, sąd drugiej instancji uchyła wyrok i umarza postępowanie (art. 386 § 3 k.p.c.). Nadto treść ugody sądowej powinna być zgodna ze słusznym interesem pracownika (art. 469 k.p.c.), zasadami współżycia społecznego, prawem i nie może zmierzać do obejścia jego przepisów (art. 203 § 4 k.p.c.).

W niniejszej sprawie po jej ponownym rozpoznaniu sąd pierwszej instancji uznał za uzasadnione roszczenie powoda o wypłatę dodatkowego wynagrodzenia oddalając roszczenie o wypłatę odszkodowania z tytułu obowiązywania zakazu konkurencji. Przy czym sąd pierwszej instancji dokonał wykładni oświadczeń woli stron zawartych w porozumieniu z dnia 1 września 2008 r. i umowie o pracę z dnia 2 września 2008 r. Natomiast strona pozwana kwestionując uwzględnione roszczenie przedstawiła własną interpretację tych oświadczeń.

W postępowaniu apelacyjnym strony – działając przez profesjonalnych pełnomocników procesowych – zgodnie ustaliły, że zaspokojone zostanie roszczenie powoda w zakresie dodatkowego wynagrodzenia do kwoty 84.600 zł (w której należy uwzględnić kwotę 4.500 zł wypłaconą na skutek nadania wyrokowi w pkt. V przez Sąd Okręgowy rygoru natychmiastowej wykonalności) oraz z tytułu poniesionych kosztów procesu w kwocie 9.900 zł, a jednocześnie uznały, iż zawarta ugoda wyczerpuje wszystkie roszczenia zgłoszone w niniejszej sprawie łącznie z rozliczeniem pozostałych kosztów poniesionych przez strony. Przy czym, należy tylko zauważyć, że zawierając ugodę strony czynią sobie wzajemnie ustępstwa (art. 917 k.c.), co miało również miejsce w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, zawartą przez strony ugodę sądową należało uznać za zgodną z prawem i nie naruszającą interesu pracownika, który otrzymał świadczenie w przeważającej wysokości (w porównaniu do dochodzonego). Ugoda ta nie stanowi również obejścia prawa i jest w pełni zgodna z zasadami współzycia społecznego, skoro strony po prowadzeniu procesu przez ponad 5 lat wspólnie i zgodnie ustaliły, że jej treść wyczerpuje roszczenia pracownika objęte postępowaniem.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 386 § 3 k.p.c., Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok obejmujący merytoryczne rozstrzygnięcie sporu między stronami (pozostawiając jedynie postanowienie o obciążeniu strony pozwanej nieopłaconym kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa – pkt. IV) i umorzył postępowanie w sprawie.

SSA Barbara Białecka SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska